

1. § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Utworzona na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 24.II. 1945 r. Nr 24/B/D 45 w drodze okólników Generalnego Dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego Nr 24 z dnia 16.IV. 1945 r. oraz Nr 27 z dnia 20.IV. 1945 r. „Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego” działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą „Centrala Zbytu Węgla — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „Centrala Zbytu”.

2. § 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 4. Nadzór państwowy nad Centralą Zbytu sprawuje Minister Górnictwa i Energetyki”.

3. § 5 skreśla się.

4. dotychczasowy § 6 otrzymuje kolejną numerację jako § 5.

5. dotychczasowy § 7 otrzymuje kolejną numerację jako § 6 o brzmieniu:

„§ 6. Organem zarządzającym Centrali Zbytu jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Górnictwa i Energetyki i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu pięciu Dyrektorów.

6. paragrafy następne otrzymują kolejną numerację.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1949 r.

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI R. Nieszporek
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

976.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 1 października 1949 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1948 r. o utworzeniu Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego.

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. W wykazie przedsiębiorstw nadzorowanych przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego (Monitor Polski Nr 47, poz. 236) skreśla się:

pkt. 16. „Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“ z siedzibą w Katowicach.

pkt. 18. „Centrala Dostaw Drzewnych Przemysłu Węglowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“ z siedzibą w Katowicach.

W związku z tym ulega odpowiedniej zmianie kolejna numeracja punktów wykazu.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1949 r.

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI R. Nieszporek
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

977.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 7 października 1949 r.

w sprawie przekazania uprawnień do występowania z wnioskami o umarzenie niektórych prywatno-prawnych wierzycieli państwowych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzeniu prywatno-prawnych wierzycieli państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 228) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 4 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 49) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Gdańskiemu i Szczecińskiemu Urzędowi Morskiemu prawo przedstawiania właściwym terytorialnie izbom skarbowym wniosków o umarzenie prywatno-prawnych wierzycieli Skarbu Państwa, w granicach uprawnień tych izb, określonych w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1949 r. w sprawie przekazania izbom skarbowym oraz Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienia do umarzenia w niektórych przypadkach prywatno-prawnych wierzycieli państwowych (Monitor Polski Nr. A—4, poz. 40).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ŻEGLUGI

A. Rapacki

978.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 września 1949 r.

o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Stocznie Rzeczne”.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) i § 9 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne” (Monitor Polski Nr. A—45, poz. 604) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą „Stocznie Rzeczne” utworzonemu zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne” (Monitor Polski Nr. A—45, poz. 604) nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI

w/z J. Ceglecki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrychowski

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 września 1949 r. (poz. 978).

S T A T U T

przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne”.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Stocznie Rzeczne — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” utworzone zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1949 r. (Monitor Polski Nr. A—45, poz. 604) jako przedsiębiorstwo wydzielone z ogólnej administracji państwowej, działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną, prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. Wrocławiu.

§ 4. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest przebudowa, odbudowa i naprawa zniszczonego lub uszkodzonego taboru rzeczno, remont i naprawa jego urządzeń, oraz budowa statków.

Rozdział 2.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Komunikacji, który sprawuje nad nim nadzór i kontrolę.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Komunikacji, składająca się z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego dyrektorowi wicedyrektora.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie:

- 1) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- 2) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- 3) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy ust. 1 nie uchylają możliwości udzielania pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków i dokumentów stwierdzających zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego, oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny je podpisywać dwie osoby wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba określona w § 8.

§ 8. Minister Komunikacji powierzy jednemu z członków Dyrekcji lub jednemu z pełnomocników handlowych kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również innych pełnomocników bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do wykonywania określonych czynności wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 9. 1. Niezależnie od odpowiedzialności dyrektora kierownik finansowy jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa, a w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego oraz za właściwe i terminowe sporządzanie bilansów i innych sprawozdań finansowych.

2. Jeżeli kierownik uzna, że czynność przedsiębiorstwa jest niezgodna z przepisami normującymi gospodarkę finansową przedstawia swoją opinię na piśmie do wiadomości Dyrekcji, a w razie nieuwzględnienia opinii przez Dyrekcję — Ministrowi Komunikacji oraz bankowi finansującemu przedsiębiorstwo.

3. W razie zamierzonego dokonania czynności, nie wyjąwszy przewidzianych w § 7 ust. 3, które kierownik finansowy uznał za niezgodne z przepisami normującymi gospodarkę finansową, powinien on zastosować się do otrzymanego na piśmie polecenia dyrektora lecz jednocześnie przesłać swoją opinię Ministrowi Komunikacji oraz bankowi finansującemu.

4. Regulamin ustali, kiedy Dyrekcja winna zasięgnąć opinii kierownika finansowego co do zamierzonych czynności, sposób postępowania przy zastępowaniu przedsiębiorstwa przez inne osoby poza dyrektorem oraz sposób postępowania w przypadkach, gdy kierownika finansowego zastępuje inna osoba spośród osób wymienionych w § 8.

§ 10. Do Dyrekcji przedsiębiorstwa należy prowadzenie wszystkich spraw przedsiębiorstwa. Dyrekcja pełni swe czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym statutem i regulaminem wydanym na jego podstawie, oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie przedsiębiorstwa.

§ 11. Zatwierdzenia Ministra Komunikacji wymagają sprawy dotyczące:

- 1) regulaminów w zakresie struktury przedsiębiorstwa i podziału czynności;
- 2) otwierania, dzielenia lub łączenia poszczególnych podległych bezpośrednio Dyrekcji zakładów pracy przedsiębiorstwa oraz ich związania;
- 3) ustanawiania pełnomocników handlowych podlegających wpisaniu do rejestru handlowego;
- 4) warunków i zakresu działania projektowanych układów zbiorowych w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa;
- 5) powoływania, zwalniania i przenoszenia pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w biurze Dyrekcji oraz kierowników zakładów pracy podległych bezpośrednio Dyrekcji.

§ 12. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania lub odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania jej czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozdział 3.

Majątek i rachunkowość przedsiębiorstwa.

§ 13. Rokiem operacyjnym przedsiębiorstwa jest rok kalendarzowy.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkownika majątku nieruchomego, oddanego mu protokólnie w imieniu Skarbu Państwa.

2. W ramach planu gospodarczego i finansowego przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Majątek ruchomy przeznaczony dla przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje przedsiębiorstwu na własność.

4. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

5. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa, znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa, wykazuje się w aktywach przedsiębiorstwa, tak jak gdyby stanowił jego własność.

6. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwo przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji bilans, sprawozdanie z działalności, wnioski o podział zysków lub pokryciu strat oraz plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne.

2. Zasady prowadzenia księgowości, terminy sporządzania bilansów, planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych oraz tryb ich zatwierdzenia, jak również sposób podziału zysków lub pokrycia strat, zasady tworzenia funduszy specjalnych oraz sposobu ich użycia i deponowania ustalają odrębne przepisy, rozporządzenia i zarządzenia właściwych władz.

§ 16. 1. Kontrola przedsiębiorstwa wykonywana przez Ministerstwo Komunikacji dotyczyć będzie w szczególności:

- 1) zgodności działania przedsiębiorstwa z planem finansowo-gospodarczym;
- 2) przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych;
- 3) przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

2. Kontrola działalności przedsiębiorstwa, przewidziana przepisami specjalnymi, dokonywana będzie zgodnie z temi przepisami.

Rozdział 4.

Likwidacja i przekształcenie przedsiębiorstwa.

§ 17. Likwidacja lub przekształcenie przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

979.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 października 1949 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 2 maja 1949 r. o upoważnieniu podległych organów do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 494) oraz § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt 1) zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 2 maja 1949 r. o upoważnieniu podległych organów do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Mon. Pol. Nr. A—27, poz. 430) wyrazi: „Zakłady Prefabrykacji Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych, Centrale Sprzętu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych” zastępuje się wyrazami: „Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane — państwowe przedsiębiorstwo wyodrębnione, Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego i podległe mu państwowe przedsiębiorstwa wyodrębnione, Centrala Sprzętu Budownictwa — państwowe przedsiębiorstwo wyodrębnione, Zakłady Prefabrykacji — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER BUDOWNICTWA

w/z St. Pietrusiewicza